Kalendář akcí 2. pololetí 2012

Ne 5. 8. 2012	**Posezení s harmonikou Obecní hospoda**	Seniorský klub
So 1. 9. 2012	**Člověče nezlob se**	SDH Oucmanice
So 8. 9. 2012	**Den řemesel**	Obec Oucmanice
Pá 21. 9. 2012	**Veřejné zasedání zastupitelstva**	Obec Oucmanice
Pá 28. 9. 2012	**Svatováclavský výlet**	Obec Oucmanice
Říjen	**Křeslo pro hosta Mgr. Iveta Toušlová (Česká televize)**	Seniorský klub
So 27. 10. 2012	**Posvícenské posezení**	Seniorský klub
Listopad	**Křeslo pro hosta Alfréd Strejček, Štěpán Rak Osobnosti národa – Jan Baťa**	Seniorský klub
So 1. 12. 2012	**Vánoční dílna**	Paleta
Ne 2. 12. 2012	**Vánoční koncert**	Seniorský klub
Ne 2. 12. 2012	**Rozsvícení vánočních stromků**	SDH Oucmanice
St 5. 12. 2012	**Mikuláš**	Oucmanská mládež
Čt 27. 12. 2012	**Vánoční turnaj ve stolním tenise Mládež, ženy, senioři**	SDH Oucmanice
Pá 28. 12. 2012	**Vánoční turnaj ve stolním tenise Muži**	SDH Oucmanice
So 30. 12. 2012	**Poděkování a rozloučení s rokem**	Obec Oucmanice
Po 1. 1. 2013	**Novoroční vycházka**	Obec Oucmanice

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu. Změna programu vyhrazena.

Vydává Obec Oucmanice.
Redakční rada - Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.
Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.
Toto číslo vyšlo v červenci 2012.
Náklad 120 ks.

Obec Oucmanice

Oucmanický zpravodaj

červenec 2012

č. 3

Další číslo *Oucmanického zpravodaje* přináší informace ze života vesnice v první polovině roku 2012 a další zajímavosti. Čas utíká jako voda, léto je plném proudu, děti užívají prázdniny a většina dospělých zaslouženou dovolenou k regeneraci svých sil. V druhé polovině roku se bude lámat volební období a zastupitelé již mohou bilancovat, jak se daří naplnit povolební sliby. Důležitý je vnitřní pocit a určitá radost i hrdost, že nám vesnice funguje dobře, lidé mají zájem a když je třeba dokáže většina z nich přiložit ruku k dílu.

Naší nejvýznamnější společenskou událostí první poloviny roku byla oslava 720 let od první písemné zmínky o Oucmanicích, spojená se setkáním rodáků a přátel obce. Dlouhodobá příprava, upravená vesnice, pěkné počasí, velká návštěva a zajímavý program se zúročily. Spokojení návštěvníci nešetřili slovy uznání. Ta patří všem, kteří se zasloužili o zdar oslav.

Ve zprávách o činnosti jednotlivých spolků je ve zpravodaji uveden pestrý kulturní a společenský život v obci v prvním pololetí roku. Patří za to všem organizátorům poděkování a spoluobčanům výzva: podporujte je svou účastí.

Co nás čeká v druhé polovině roku 2012?

Věřím, že budeme pokračovat v nastoupené cestě. Že budeme ještě více využívat příležitostí k setkávání, nalezneme způsob, jak více sportovat, což prozatím není v naší vesnici vžité. Díky za počin seniorkám, které začaly přes zimu cvičit jógu a dětem, které na sále hrály ping pong. Chci věřit, že i hřiště dokážeme přes léto více využívat. Obecní zastupitelstvo bude podporovat případné sportovní aktivity, které oživí život v obci a přispějí ke zlepšování našeho zdraví.

V oblasti vzdělávání bude novinkou virtuální Universita třetího věku, kterou budeme od října 2012 pořádat pod garancí pražské Zemědělské univerzity. Velice zajímavou a pro seniory přijatelnou formou umožní rozšiřovat znalosti z různých oborů, dle vlastního výběru.

Významnou událostí, která nás čeká 12. a 13. října 2012 budou volby do krajského zastupitelstva. Na první pohled se zdá, že se nás to přímo netýká. Dotace už téměř žádné nebudou a jak tedy nově zvolení krajští zastupitelé mohou ovlivnit život v naší malé obci?
Vzpomeňme na řešení autobusové dopravy, rušení zdravotnických zařízení a škol,... Škod, které měly dopad až k nám bylo napácháno už dost. Musí být náš společný zájem, aby na kraji byli lidé schopní, zkušení, kteří již něco dokázali, mají morální kredit, v pořádku svoji rodinu a to všechno bez rozdílu politické příslušnosti. Celý demokratický systém, prostřednictvím něhož volíme své zastupitele je v krizi. Nezaručuje, že se do čela dostávají lidé s výše zmíněnými vlastnostmi. Jestli chceme docílit změnu ve státě, musíme to nejprve dokázat v kraji. Bude-li zájem zorganizujeme v obci předvolební diskuzi s těmi, kteří chtějí náš kraj reprezentovat a řídit, abychom se jich mohli zeptat na jejich dosavadní úspěchy, nikoliv na to, co jejich strana proklamuje.

Na nás bude záležet jestli se něco změní!

Petr Marek

OZVĚNY SRAZU RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCE

Je mou milou povinností přispět do tohoto čísla *Oucmanického zpravodaje* článkem o akci, která poznamenala v uplynulých měsících asi každou oucmanskou rodinu, o Srazu rodáků a přátel obce.

Když jsme jako zastupitelstvo již vloni rozhodli o pořádání Srazu bylo nám jasné, že tato akce bude náročná na přípravu, ale doufali jsme, že se nám vše podaří a jako odměnou nám budou spokojení účastníci.

Vědomi si velikosti úkolu jsme s přípravami začali již v zimě, kdy Klub seniorů zajišťoval kontakty a adresy na oucmanské rodáky, abychom jim mohli v dostatečném předstihu rozeslat pozvánky a zajistili si tak hojnou účast a tím i úspěch celého Srazu.

Termín 2. června 2012 jsme zvolili, protože je to den před naší poutí. Program Srazu jsme se snažili naplánovat tak, aby byl zajímavý pro všechny věkové kategorie účastníků. Především však, aby byl prostor pro povídání a setkávání lidí, kteří se cítí s naší obcí spjati a kteří v naší obci prožili hezké chvíle, na které rádi zavzpomínají.

Na Sraz se ale nepřipravovali jen občané, ale připravovali jsme i celou vesnici. Podařilo se nám vybudovat první etapu dětského hřiště, takže teď je hotová základna pro hasičský sport, altánek s posezením a hlavně dětská věž se

skluzavkou a houpačkami a dostatečně velká dopadová plocha, kde příští rok přibudou další hrací prvky. Stihli jsme i vyměnit okna na hasičské zbrojnici a provést její izolaci. V úpravách zbrojnice se též bude pokračovat i příští rok, kdy budou hasiči slavit 85 let od založení.

Poslední týden před Srazem již bylo vše připraveno, podle návratek jsme očekávali asi 250 návštěvníků. Občerstvení bylo objednáno, výstava připravena a my jsem s napětím každý den sledovali předpověď počasí a čekali jsme jestli budou naše modlitby vyslyšeny a usměje se na nás slunce. Ještě v sobotu ráno to vypadalo na deštník a pořádné zimní oblečení, ale jako zázrakem začalo slunce svítit na slavnostní průvod, který začínal u Obecního úřadu o půl druhé. Počasí vydrželo po celé odpoledne, kdy byl program na hřišti.

Doprovodným programem srazu byla výstava fotografií v zasedací místnosti Obecního úřadu, kde byly dopoledne vystaveny i mince „Pitrova pokladu", které zapůjčil pan Zbyněk Lesák. Možnost prohlídky Ekocentra Paleta v dopoledních hodinách a odpoledne prohlídka oucmanského kravína byla pro mnoho lidí zajímavá.

Odpolední program na hřišti zahájily choceňské mažoretky, pak vystoupilo houslové trio Báry Olivové, následovala chvilka poezie v přednesu našeho kronikáře Jiřího Olivy. Po projevu starosty pozdravili účastníky významní hosté. Senátor Petr Šilar a místostarostka družebních Ocmanic paní Filipčíková. K poslechu hrály dechová hudba Choceňačka a country skupina Půlka. Celé odpoledne bylo velmi příjemné a většina zúčastněných ho prožila v družném hovoru. Povídání a radost z opětovných setkání byla velmi dobře znát i na večerním pose-

zení v hospodě. Došlo i na tanec, ke kterému hrálo duo Petr Šimáček a Eva. Sraz tak končil pro mnohé až brzo ráno v neděli. Přespolní ocenili, že mohli využít ubytování v Ekocentru Paleta za sponzorskou cenu.
V neděli ráno byla pouťová mše v kapličce, která završila celý Srazu.
Již během Srazu jsme sbírali první ohlasy spokojených návštěvníků. Dostali jsme i ohlasy mailem i poštou. Paní starostka Bojanovská ze spřátelených Ocmanic na Třebíčsku byla naší vískou uchvácena a říkala, že nevěřila, že by naše vesnice mohla být tak krásná. Delegaci z Ocmanic se u nás velmi líbilo a užili si u nás krásné odpoledne a možná i něco trochu okoukali. Dalšími významnými hosty byli pan senátor Šilar, pan poslanec Oliva, starosta z Chocně pan Kučera a ze Svatého Jiří pan Kubát. Z největší dálky přijel pan Smíšek z Německa a z Čech pak paní Divišová (Hanzlová) z Tchořovic. Do pamětní knihy se zapsalo 241 osob a zaprezentovalo se 317 osob. Mezi účastníky bylo i dost mladých lidí, kteří mají své kořeny v Oucmanicích a za to jsme velmi rádi. Snad se k nám budou vracet.

Celý Sraz se vydařil nejen díky počasí, ale hlavně díky hodinám práce všech, kteří se na přípravě podíleli. Ať to byli senioři, který odvedli asi největší díl práce při přípravách a pak i při samotné realizaci, hasiči, kteří pomáhali připravovat hřiště, ale i mládež, která měla na starosti občerstvení na hřišti po celé odpoledne. Důležití byli i sponzoři, kteří se podíleli buď finančně a nebo službami. Pro všechny, kteří se na přípravě Srazu aktivně podíleli jsme uspořádali poděkování na hřišti 15. 6. A ještě jednou všem, kteří mají na úspěchu Srazu podíl, děkujeme. Protože bez nich bychom nikdy takhle vydařený Sraz neuskutečnili.
Ať se nám stejně povede i Sraz rodáků a přátel obce 2022.

Míla Čermáková

PROJEV STAROSTY NA OSLAVĚ 720 LET OBCE

Vážení rodáci, spoluobčané, chalupáři, milí hosté,

mám tu čest, abych v roli starosty obce, Vás co nejsrdečněji přivítal na setkání pořádaném při příležitosti sedmsetdvacátého výročí od první písemné zmínky o naší obci. Zvláště mi dovolte přivítat milé hosty především: senátora Petra Šilara, našeho poslance Parlamentu ČR Jiřího Olivu, starostu města Choceň Miroslava Kučeru, starostu sousední obce Svatý Jiří Miloslava Kubáta, zvláště milými hosty je delegace družební obce Ocmanice z Třebíčska, v čele se starostkou Marií Bojanovskou. V neposlední řadě vítám představitele jedné z nejvýznamnějších společností, které ovlivňují život v naší obci a to ředitele Ekocentra Paleta Jiřího Bureše. Vítám rodáky, kteří se do Oucmanic rádi vracejí a za všechny si dovolím jmenovat toho, který přijel z největší dálky, 800 km vzdáleného německého Valdkirchu, Milana Smíška s chotí.

Naše setkání jsme zahájili položením květin u památníku padlých občanů Oucmanic v I. světové válce, abychom symbolicky uctili památku všech, kteří položili své životy za svobodu naší vlasti, tedy za naši svobodu. Druhou kytici jsme položili ke kamennému kříži, k uctění památky všech našich předků, kteří se v minulosti zasloužili o rozkvět naší milované vesničky. Čest jejich památce.

Dovolte mi, abych představil a zároveň poděkoval těm, kteří se zasloužili o úvodní hezký vstup do našich oslav. Především dechovou hudbu Choceňačku řízenou kapelníkem Jiřím Šimkem, mažoretky z Domu dětí a mládeže v Chocni vedené Vlastou Labovou, houslové trio (Bára Olivová a sestry Leschingerovy z Říček, které přednesly Bethovenovy variace na Mozartovo tema) a našeho kronikáře Jirku Olivu s chvilkou sváteční poezie.

Nyní mi dovolte krátké ohlednutí do historie obce.
První písemná zmínka o existenci Oucmanic se uvádí v zakládací listině Zbraslavského kláštera, kde najdeme v seznamu jeho majetků villu

Walczmanni. Do šestnáctého století byly Oucmanice součástí heřmanského panství, později brandýského panství, patřící Žerotínům a od vzniku nového správního uspořádání v roce 1848 se staly Oucmanice součástí okresního hejtmanství Vysokomýtského.
Podrobně si o historii lze přečíst v publikaci, která byla vydána před deseti lety a je možné ji zakoupit. Novodobá historie je zachycena v kronikách obce a v současné době ji najdete v digitální podobě na internetu.

To, že se Oucmanice mohou právem pochlubit vysokou životní úrovní, výstavbou, pořádkem, zelení i společenským životem není náhodou. Odráží se zde moudrost a pracovitost našich předků, na kterou dokázala navázat současná generace. Obec má veškerou základní občanskou vybavenost, od roku 1930 má vodovod, v roce 1943 byla elektrifikována, v roce 1959 byl zaveden do každého domu rozhlas po drátě, v roce 1966 byly vybudovány bezprašné místní komunikace, od roku 1972 funguje kanalizace, v roce 1974 byla postavena budova Obecního úřadu a prodejny, v roce 1979 byly vybudovány chodníky a tenisové hřiště, v roce 1987 byla koupena a následně několikrát rekonstruována Vincencova hospoda, od roku 2001 je vesnice plynofikována.

A co se událo od posledního srazu v roce 2002? Je třeba zmínit dvě významné akce, které pozitivně ovlivnily a předpokládám, že především v budoucnu ovlivní život v obci a to vznik krajského Ekocentra Paleta, které bylo vybudováno z Chadimova, resp. Šantrůčkova statku v roce 2007 a zasíťování 11 parcel pro výstavbu nových rodinných domků.

Důležité je, že vesnice vždy žila a i dnes žije bohatým společenským a kulturním životem. Zásluhou aktivity spolků, především Sboru dobrovolných hasičů s dobře organizovanou mládeží, Seniorského klubu, Oucmanické mládeže, Rybářského spolku a Sdružení přátel kapličky se daří udržovat tradice a zvyky. Cílem veškerého našeho snažení je vytvářet co nejlepší podmínky pro život lidí a jejich sbližování. Málo která vesnice naší velikosti se může pochlubit fungující hospodou, prodejnou a knihovnou. Máme být na co hrdí.

Novým, v roce 2005 sněmovnou Parlamentu ČR schválený, se stal znak Oucmanic. Tři zvonky a žlutomodré barvy zdobí nový prapor, který by měl být do budoucna symbolem naší sounáležitosti.

Vážení přátelé,
mnohokrát jsem přemýšlel jak je to možné, že se Oucmanicím v minulosti vyhnuly události, které se negativně promítly do stavu mnoha jiných vesnic, kde jako pomníky stojí rozbořené statky a nefungují tam mezilidské vztahy. Dospěl jsem k závěru, že to jsou následky událostí složitých období II. světové války, padesátých let minulého století a období po sametové revoluci při navracení majetků. Bez ohledu na politický systém dané doby, vládli v Oucmanicích charakterní lidé, kteří se nenechali zneužít, kteří se těšili přirozené autoritě a kteří pracovali vždy v zájmu obce a jejich občanů, nikoliv v zájmu systému, politických stran, či v zájmu svém.
Možná bychom mohli být příkladem současnému neutěšenému demokratickému systému vládnutí v České republice.

Závěrem svého vystoupení mi dovolte poděkovat všem starostům a zastupitelům, kteří spravovali vesnici před námi. Chci poděkovat všem současníkům, kteří neváhají svou prací přispět k rozkvětu obce. Poděkování patří Pardubickému kraji a Svazku obcí Mikroregionu Vysokomýtsko za dotační podporu některých akcí v posledních letech (kaplička, dětské hřiště, prodejna). Poděkování chci vyjádřit představitelům Palety a ZOD Zálší za úroveň dosavadní spolupráce a podporu rozvoje vzájemných vztahů. Děkuji vedení obce Ocmanice za účast na naší slávě a zároveň vyjadřuji náš zájem v navázané spolupráci i nadále pokračovat.

V neposlední řadě musím poděkovat všem, kteří se zasloužili o přípravu a konání dnešního setkání. Měl jsem upřímnou radost, že 21 sponzorů, vesměs podnikatelů, živnostníků oucmanských a nebo z Oucmanic pocházejících, finančním příspěvkem vyjádřili svůj vztah k vesnici.

Co si přát do budoucna?
Važme si toho, co jsme dokázali, nenechme se otrávit současnou morální krizí, udělejme si radost tím, že budeme dál táhnout společně za jeden provaz tím správným směrem.

Přeji nám všem dobré zdraví, abychom se mohli těšit na setkání příští.
Ať dnešní den je pro nás opravdovým dnem svátečním.
Přeji příjemnou zábavu.

Petr Marek

DOPISY RODÁKŮ

Vážení,
děkujeme za pozvání na sraz rodáků, které bylo posláno naší mamince do Plzně. Maminka už nemohla přijet, poněvadž je už čtyři roky po smrti. Tak jsme přijeli ze sestrou k vám do Oucmanic.
Zde se maminka narodila a žila do roku 1945 č. popisné 46 (Broulíková). Byl to pro nás velmi silný zážitek, poněvadž jsme si mohli některé souvislosti dát dohromady, které nám maminka neřekla (viz dokument Oucmanice 700 let obce).
Obec je moc pěkně upravená a udržovaná, nad rámec je Vaše Ekopaleta.
Děkujem za pozvání a za pěkný den u Vás.
Černý Ladislav a Králová Hana (Písek).

Oucmanice-kdo to slyší poprvé, nechce věřit, že by to mohlo byt jméno obce,Zní to spíše jako nějaká zaklínací formulka.

Kdo tam ale už byl, nezapomene ani jméno, ani obec. Určitě ne ta skupina mladých mužikantů z Němec, co tam byli při prvním srazu.Pro ně je vzpomínka živá i po těch dvaceti letech. Vzpomínka na následky evropského sblížení v šatně pod podiem se "Zelenou" v hrubém množství v náruči sdružení alkoholiků "OUSAKO" a to hned jejich předsedy.

I pro mě, ubožátko ze špinavé, šedivé, nudné předměst ke čtvrti Praha XIV-(H)nusle byly Oucmanice vzdycky rájemm na zemi.Po skončení školy rychle tam, ještě s teplým závěrečným vysvědčením, prvním možným vlakem. Dokud ještě mohl, čekal děda (Brožek) u vlaku s kárkou.A před chalupou už čekala klika vrstevníků (ta bída- kdo z nich ještě zbyl?) s náčelníkem Jirkou Kubovým, všeumělem Karlem Krátkým , k tomu kluci Vaňousovi, Zdeněk Svatoš, Zdeněk Vojáček, spočátku i ten nešťastný Emil Doubrava- Bylo to pro mě, jako když se pes utrhne od řetězu- v krátkosti od krve, ale šťastný. V dětství pak prázdniny v pohodě u Vincenců, kde našly trpělivé přijetí nejen všecky toulavé kočky a zabehnutí psi, ale i ten velkoměstský chcípáček.Později krásné časy u koní a při sedlačině.Ta všecka krása utekla ale jako jeden den- a už tu byla hemžecká puť, znamení konce blahých časů.A pak smutný návrat posledni den posledním večerním vlakem, a to i v dospělých letech stočený v koutku kupé s fňukáním.Protože do těch smutných 10 měsíců se mně zaboha nechtělo.Jediné povzbudivé přerušení toho smutku, to byly velikonoce (vždycky v Oucmanicích),. Ta pomlázka, to bylo něco tak pekneho, jako vánoční nadílka, svátek a narozeniny dohromady. Nejdivočejší šmerkust zase u Vincenců, kde byly hned dvě pěkné dcerky , naše vrstevnice. A pak u Lásků. Tam nás hospodář nejdříve pobízel-jen,hoši, přiložte, ta příležitost je jen jednou do roka. Kdyz se mu pak zdalo, ze je toho dost, někomu z nás žilku vytrhnul a všecky nás spraskal, abychom jako věděli, jak to chutná. Dej strejdovi Pánbůh věčnou slávu.

Tu smutnou dobu v Praze jsem se musel utěsovat. S cukrem po kapsach jsem chodil od jednoho potahu ke druhemu ((tenkrát jich ještě bylo v provozu hodně) a v hlavě jsem měl jen vzpomínku na Oucmanice, a počítal, jak dlouho je jeste do prázdnin.

Jakou pavdu měl ten.,co řekl, že domov je tam, kde se prožilo (Šťastné)dětství.

S pozdravem

Milan Oucmanický

30.06.12

HISTORIE A SOUČASNOST KRAVÍNA

Oucmanický kravín je největší stáj pro dojnice v Pardubickém kraji s tradičním českým strakatým plemenem. Pokud chceme sledovat jeho historii musíme si nejdříve odpovědět na otázku, proč vlastně byl postaven?

Naše obec už v meziválečné době patřila mezi tradiční oblast s chovem skotu a mnoha vynikajícími hospodáři, kteří byli svými chovatelskými úspěchy známi v širokém okolí. Zkušenosti s chovem a plemenitbou skotu se předávali z generace na generaci a neustále zdokonalovaly. Mlékařství bylo po roce 1928, kdy vznikla choceňská mlékárna, i dobrým zdrojem příjmů. Na podzim roku 1957 po vzniku JZD, byly krávy svedeny do společných chovů v určených hospodářstvích v obci a tam společně dojeny ručně. Mnohým hospodářům bylo těžko, když odevzdávali po generace šlechtěné krávy do společných stájí. Ani zemědělství nezůstalo stranou technického rozvoje a začaly se používat nové metody hospodaření. V chovu dojnic bylo největším krokem vpřed strojní dojení. Právě tady začíná historie oucmanického kravína.

V roce 1963 byl za obcí postaven v té době moderní, průjezdný, čtyřřadý kravín s kapacitou 174 ustajovacích míst. Zde byly již krávy dojeny do skleněného potrubí. Aby byla naplněna kapacita, byly přivedeny krávy také z okolních obcí. Krávy, které před otelením nedojily se převáděly přes celou obec do porodny k Jeništovým do čp. 20 a to proto, aby bylo maximálně využito strojního dojení v novém kravíně. Pracovalo zde 16 lidí ve dvousměnném provoze. V obci ještě máme několik pamětníků, kteří na „čtyřřaďáku“ (jak se mu tenkrát říkalo), pracovali.

Postupně, jak probíhala koncentrace zemědělské výroby a slučování jednotlivých družstev, byla v roce 1975 zahájena výstavba nového velkokapacitního

kravína (VKK). Stávající čtyřřadý kravín se stal součástí projektu a byl přebudován na porodnu. Zabrána byla další část úrodného pole pro výstavbu dvou produkčních hal. Pro skladování sena byly postaveny dva seníky s mostními jeřáby, vybavené ventilátory pro dosoušení. Za kravínem směrem k Jehnědí byly zapuštěny do pole, na tehdejší dobu obří, silážní žlaby. Na novém kravíně krávy nebyly dojeny již na stání, jak bylo do té doby zvykem, ale sami docházely na dvě kruhové dojírny o kapacitě 2 x 15 dojících míst. Celá stavba tehdy stála 27 mil. korun.

Provoz na novém VKK byl zahájen na podzim 1976 naskladněním vysokobřezích jalovic. Celková kapacita stáje byla 1036 ks a zaměstnání zde našlo 50 lidí. Krávy byly ustájeny v samofixačních kolíbkách v individuálních boxech. Použita je bezstelivová technologie ustájení. Krávy stály na roštech a odkliz tekuté kejdy byl zajištěn pomocí podroštové lopaty do přečerpávací jímky, odkud byla kejda dopravována do skladovací jímky o kapacitě 6 500 kubíků. Kravín měl i vlastní veterinární nemocnici pro 80 krav, jejíž součástí byl i plně vybavený operační sál. Tady docent Holý z Vysoké školy veterinární v Brně v roce 1983 provedl tehdy unikátní přenos embrií od jedné špičkové dojnice do několika jalovic. Zkušební provoz, byl značně komplikovaný a problematický, zvláště v zimním období, protože farma byla jedna z prvních v republice. Dojilo se prakticky nepřetržitě. Večerní dojení končilo ve tři hodiny ráno a denní směna začínala v šest hodin.

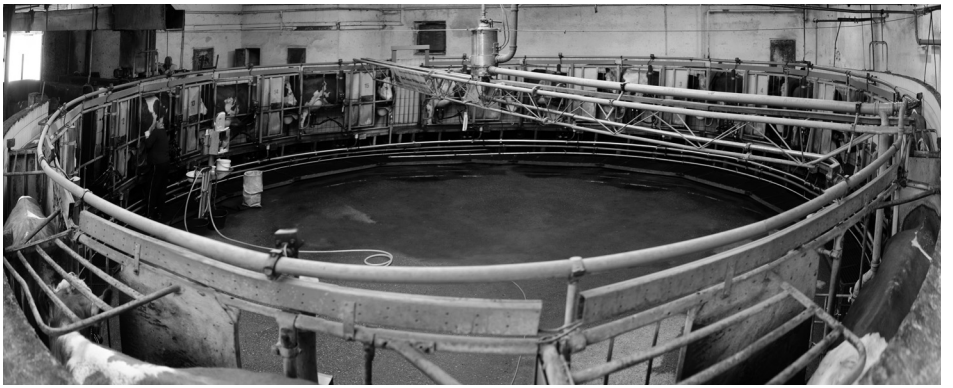
Takto byl kravín v provozu až do r. 1991, kdy po změně organizace práce byl provoz převeden ze třísměnného na dvousměnný. Ustájení postupně přestalo vyhovovat novým požadavkům ve výrobě mléka. V roce 1997 byla zahájena rekonstrukce obou produkčních hal, porodny a výstavba nového teletníku pro telata do 6 měs. stáří. Původní čtyřřadý kravín, byl znovu přestavěn, tentokrát

na stáj pro ustájení krav před porodem. Záměrem celé rekonstrukce bylo vytvořit dojnicím, změnou ustájení z boxového na volné, větší komfort a dosáhnout tím vyšší užitkovosti. Kapacita byla snížena na 820 míst, tím dojnice získaly prostor a lepší chovatelské podmínky. Původní kruhová dojírna 2x 15 byla zachována a vybavena moderním dojením dojením Alfa Laval, s automatickým rozdojováním a snímáním strukových násadců.

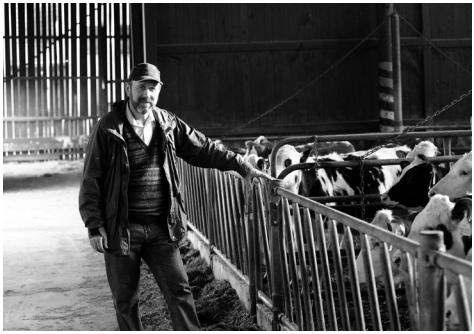
Dnes po 15 letech provozu můžeme konstatovat, že záměr se podařil. Užitkovost se zvýšila z 5 000 litrů na 7 250 litrů mléka na dojnici a rok. Denní dodávka do Choceňské mlékárny, se zvýšila z 8 000 na dnešních 14 800 litrů mléka. Zlepšil se i zdravotní stav celého stáda. Mléko je prodáváno v nejvyšší možné kvalitě, s vysokým obsahem tuku i bílkovin.

V současné době je na VKK ustájeno 765 krav, 30 vysokobřezích jalovic, 155 telat do šesti měsíců stáří a 130 savých telat. Na farmě pracuje 22 zaměstnanců ve dvou směnách. Z naší obce zde pracuje 7 zaměstnanců, ostatní jsou dováženi z okolí. Farmu se snažíme neustále zdokonalovat a modernizovat, aby byla co nejekonomičtější.V současné době probíhá rekonstrukce mléčnice a chlazení mléka. Místo 4 chladících nádrží na mléko, je instalována jedna energeticky méně náročná nádrž o kapacitě 18 000 litrů mléka s rekuperací pro ohřev užitkové vody. Součástí je průtokový předchladič pro co nejrychlejší zchlazení mléka. Budou tak vytvořeny podmínky pro výrobu výběrového mléka. Provádí se také generální oprava silážních žlabů, tak aby byly splněny ekologické podmínky pro konzervaci a skladování objemných krmiv. V blízké budoucnosti plánujeme provést náhradu dvou kruhových dojíren dojírnou jednou o kapacitě 24 dojících míst, a tím snížit obsluhu potřebnou pro dojení.

Uvědomujeme si, že takováto koncentrace zvířat na katastru obce a s tím i spojená obslužnost farmy, silně ovlivňuje životní prostředí v obci. Snažíme se

tento negativní vliv na obec co nejvíce snížit. Vybudovali jsme novou skladovací jímku kejdy s kapacitou 5 100 kubíků. Na jaře letošního roku jsme vysázeli vegetační zelený pás, aby byla farma oddělena od obce. Nejsme však schopni ovlivnit zápach při hnojení polí, což k zemědělství vždy patřilo. Včasné zaorání minimalizuje tento negativní vliv na prostředí. Pokud nechceme všechny potraviny dovážet ze zahraničí, popř. zatěžovat přírodu jen průmyslovými hnojivy, určitý zápach po dobu organického hnojení bychom měli tolerovat.

Jedním z největších problémů v současnosti je cena mléka, která kolísá a nedává ekonomickou stabilitu ve výrobě mléka a v chovu skotu celkově. Stavy skotu v ČR neustále klesají. Výpadek výroby je nahrazován dovozem potravin nedobré kvality, ale mnohdy nižší ceny.

Miloš Doležal

ZE ŽIVOTA HASIČŮ V OUCMANICÍCH

Prvním veřejným vystoupením nového sboru v Oucmanicích byl hasičský ples uspořádaný 28. ledna 1928 v Hostinci u Doležalů. Z této akce na vstupném bylo vybráno přes 1 700 Kč.
Přes řadu obtíží byla 3. května 1928 od firmy Ing. Václav Stratílek ve Vysokém Mýtě zakoupena motorová stříkačka včetně 6 m savic, 300 m hadic s kompletním příslušenstvím a výzbrojí za 45 000 Kč. Pracovní oblek pro 28 mužů byl pořízen za 2 690 Kč. Vycházkový stejnokroj si členové opatřili na vlastní náklad za 6 080 Kč. Nová stříkačka byla poprvé použita 5. srpna při hašení požáru vzniklého od úderu blesku do stodoly u Šejnohů. Při tomto stříkačka selhala a byla na čas vyřazena z provozu (z publikace vydané u příležitosti 50. let sboru).

Z činnosti sboru za I. pololetí roku 2012:

V sobotu 14. ledna se konal Hasičský ples s účastí 71 občanů z toho na pozvání přijelo 7 hasičů z Ocmanic.
K tanci a poslechu hrála hudba Projekt, ples se vydařil.

V pátek 24. února byl uspořádán Babský bál, na kterém nebyla již taková účast. Bylo prodáno 46 vstupenek.
V sobotu 3. března se konal tenisový turnaj O putovní pohár ptáka Jířováka za účasti Jiří Dostál, Luboš Böuchel, Tomáš a Martin Frňkovi a Rostislav Vaškor, umístili se na 3. místě.

V sobotu 17. března byl pro děti uspořádán karneval. Byla použita reprodukovaná hudba pouštěná Leošem Minářem, akce se vydařila a byla dobrá účast. Je nutno poděkovat všem, kteří se na akci podíleli, především ženám za napečené cukroví a sponzorům za ceny.
V sobotu 12. května se delegace z Oucmanic zúčastnila oslav 70. výročí SDH Ocmanice. Naše delegace ve složení Leoš a Jana Minářovi, Milan a Iva Moravcovi, Jiří Dostál, Josef Hlávka přijali pozvání na tuto oslavu. I když nepřálo počasí, oslavy se vydařily.
V pátek 18. května se konalo v Jehnědí taktické cvičení s tématem „ Prevence- Štěstí přeje připraveným".
V sobotu 26. května se uskutečnilo přátelské posezení u Hasičské boudy na hřišti s občerstvením, kterého se zúčastilo 37 členů a 14 dětí Mladých hasičů.
V sobotu 9. června byl uspořádán na hřišti Dětský den, kde děti měly možnost si zahrát různé soutěže, odměnou byly dětem pěkné ceny a sladkosti.
10. června se náš sbor zúčastnil okrskové soutěže v požárním sportu v Jehnědí. Za nepříznivého počasí se zúčastnilo družstvo mužů Milan Moravec, Petr Oliva, Jakub Motl, Radek Částek, Jan Džbánek, Jaroslav Bis, David Houdek a obsadilo 4. místo. Za soutěžní družstvo žen se zúčastnili Věra Džbánková, Iveta Kršková, Veronika a Nikola Minářová, Hana Dostálová, Markéta Marková, Michaela Doležalová a družstvo obsadilo 3. místo.

Hasičská zbrojnice:
V letošním roce došlo k úpravě zbrojnice. Ze zahrady od Motlových byla provedena svislá izolace zdiva a odvodnění povrchových vod do kanalizace. V měsíci květnu byla provedena výměna starých oken za nová plastová. Podle finančních prostředků je plánováno pokračovat v úpravě (střecha, žlaby, okapy a podobně.)

Josef Hlávka

ČINNOST MLADÝCH HASIČŮ

Celé zimní období jsme chodili bruslit na místní rybník, hráli hry na obecním úřadě a plnili povinné odznaky odborností. Splnilo je pět dětí. Dalším úkolem hry Plamen je účast v soutěži „Požární ochrana očima dětí". Děti namalovaly obrázky a napsaly básničky s hasičskou tématikou. Jakub Vacek skončil na 1. místě v kategorii L1 a Matěj Michalec na 2. místě v kategorii L3, oba s básničkou. Jak se začalo oteplovat táhlo nás to ven a začali jsme trénovat na závody. První ostrou zkouškou pro nás byly Májové štafety va Vysokém Mýtě konané 6. května. Zůčastnili jsme se s družstvem mladších žáků ve složení J. Vacek, J. Suchánek, P. Gutenberg, J. Krška, M. Minář, D. Michalec, N. Doležalová, T. Potterová, N. Hegerová a skončili na pěkném 12. místě.

Protože máme málo starších žáků na sestavení soutěžního družstva domluvili jsme se s Vysokým Mýtem na zapůjčení Lucie Částkové a Jakuba Kršky, aby jim pomohli v boji. Prvním jejich závodem s novým kolektivem byl závod ve Svatém Jiří, konaný 12. května. Naši dva borci pomohli Vysokému Mýtu vybojovat 6. místo.

1. a 2. června jsme se zůčastnili okresního kola hry Plamen ve složení J. Vacek, J. Suchánek, P. Gutenberg, J. Krška, M. Minář, D. Michalec, M. Částková, N. Doležalová, T. Potterová, N. Hegerová konané v Mladkově. V pátek bylo již tradičně chladno a hustě pršelo. Za toho největšího deště jsme běželi štafetu 400 m CTIF, takže se proběhl i doprovod s pláštěnkami aby děti moc nepromokly. Skončili jsme na 27. místě ze 33. družstev, ale vzhledem k tomu že je polovina kolektivu nová a dvě děti jsou předškolního věku, jsme spokojeni. Naši dva starší žáci L. Částková a J. Krška pomohli Vysokému Mýtu ke 13. místu z 33. družstev. V jednotlivcích se podařilo L. Částkové získat postupové místo do krajského kola. Jenže si při tréninku zranila prst a nakonec na krajské kolo nejela.

Na začátku prázdnin 30. května jsme jeli na výlet na Pastvinskou přehradu.

Měli jsme doluvenu prohlídku kontrolní štoly hráze a ostatního zařízení včetně elektrárny. Na zpáteční cestě jsme zastavili v Žamberku na zmrzlinu a prohlédli si náměstí.

Děkujeme dětem za jejich snahu a všem, kteří nám pomáhali, za podporu i pomoc.

Jiří a Iveta Krškovi

AKTIVITY SENIORSKÉHO KLUBU

Pravidelné cvičení jógy přes zimní období přinášelo radost ženám bez rozdílu věku. Ve společenské místnosti obce si pod vedením Hany Doležalové nejenom protáhly tělo, ale docela dobře se pobavily. Protože na jeden z pravidelných pondělků připadl i svátek MDŽ, tedy 8. březen, protáhly si cvičení o posezení při skleničce vína a domácím cukroví. Radost jim udělala přítomnost několika seniorů v čele se starostou, který nezapomněl přinést malou kytičku.

Dvakrát, vždy v neděli odpoledne, uspořádal náš klub v Obecní hospodě zpívání s harmonikou. Poprvé jsme si zazpívali s harmonikářem Jaroslavem Zemanem a saxofonistou Antonínem Slámou z Brandýsa nad Orlicí a po druhé o velikonoční neděli hudebníky doplnili Marta Bustová na basu, Pavel Pichner na mandolinu a tři kytaristé z Chocně a Ústí nad Orlicí. Určitě takováto setkání opět zopakujeme.

Velmi zajímavá byla přednáška manželů Pavlíčkových o jejich cestě po Izraeli. Mnoho nádherných fotografií a přiblížení života lidí v zemi s jinými tradicemi upoutaly pozornost všech účastníků besedy. Informace byly zvláště cenné, neboť vychází ze zkušeností bratra Tomáše Pavlíčka, který v Izraeli žije od roku...

Mezi nejzdařilejší akce prvního pololetí patřilo Křeslo pro hosta, do kterého usedli recitátor Alfréd Strejček a kytarový virtuos Jan Matěj Rak. Při příležitosti 420. výročí narození Jana Amose Komenského přednesli svůj projekt přibližující život a dílo tohoto velikána českých dějin. Následovala beseda o aktuálnosti jeho myšlenek, nejen v českých zemích. Vyprávěli o svých zážitcích při představeních v 31 zemích světa. Protože takových projektů, přibližujících nejvýznamnější osobnosti českého národa mají několik, budeme se snažit v Oucmanicích představit další.

Druhé plánované Křeslo pro hosta s Ivetou Toušlovou se neuskutečnilo, ale bylo přislíbeno v náhradním termínu.

Společně s představiteli obce jsme se zúčastnili návštěv spojených s gratulací našim jubilantům. Nebylo jich v pololetí málo. Celkem deset spoluobčanů oslavilo v prvním pololetí významné životní výročí.

Významná byla pomoc seniorů při úklidu obce, budovy obecního úřadu po rekonstrukci sociálního zařízení a především při přípravě a zajištění oslav 720 let obce. Manželé Čermákovi připravili pěknou výstavu fotografií, aktualizovali jsme adresář rodáků a s pomocí spoluobčanů mladšího věku jsme zajistili prezenci účastníků na setkání rodáků, včetně prodeje upomínkových předmětů. Všem je třeba za jejich práci poděkovat.

Alena Michalcová

INFORMACE Z ČINNOSTI MLÁDEŽE

Za první polovinu roku 2012 mládež pořádala několik akcí. Nejdříve bych se rád zmínil o tradičně pořádaných čarodějnicích. Jako obvykle se místní mládež pod vedením Jana Džbánka pustila do organizace, budování hranice a zajištění občerstvení. Na rozdíl od minulého roku počasí letošní rok přálo. Na této akci se sešlo přibližně šedesát lidí, akci bych zhodnotil za zdařilou.
Dále mládež v tomto roce pomáhala při přípravách a zajištění občerstvení na „Sraz rodáků a přátel obce", konaný 2. června. To byla pro mládež poměrně náročná akce. Ale z našeho pohledu jí považujeme za zdařilou a zvládnutou bez nějakých větších problémů. I touto cestou bych chtěl poděkovat všem, co pomáhali při přípravách a zajištění bezproblémového průběhu akce.
30. června se v Oucmanicích konal první automobilový sraz. Mládež s touto akcí neměla moc společného, protože vše bylo pod vedením Miroslava Tomky a Davida Houdka. Z našeho pohledu se akce ale také podařila a myslíme, že se dočkáme dalšího ročníku, ještě úspěšnějšího.
Ještě několik akcí čeká tento rok místní mládež. Nejdříve proběhne „Den řemesel", který se bude konat 8. září. Na Vaši hojnou účast se těší oucmanská mládež.

Jakub Pavlíček

STAROSTI S OUCMANICKOU OBECNÍ HOSPODOU

Voda je živel, který nadělá mnohdy velké starosti. Především tehdy, jestliže teče, kam nemá.
Krátce po setkání rodáků začátkem června praskla na toaletách přívodní hadička a protože nikde v podlaze není odpad, zatopila voda všechny prostory hospody s vyjímkou lokálu. Zdi se promočily, parkety vzedmuly, obložení bylo nutné odstranit a bohužel vyvstala potřeba rekonstrukce. Velkou ranou se stala tato událost pro pronajimatele hospody paní Kobrovou, neboť musela řadu plánovaných akcí v měsících červenci, srpnu a v září zrušit. Zastupitelstvo obce rozhodlo urychleně podlahu opravit a spolu s rekonstrukcí podlahy provést nátěry oken, dveří, oplechování, posílení kapacity vytápění na sále a prostory nově vymalovat. Předpokládá se, že významná část nákladů bude kryta z pojištění. V souladu s příslovím „vše špatné je pro něco dobré", budeme mít nový, pěkný sál a všude čisto.

Větší starostí zastupitelstva je zajištění provozu hospody od 1. 10. 2012, kdy na základě dohody byla ukončena platnost současné smlouvy s firmou Rehoca, resp. Janou Kobrovou.
Vzhledem k dlouhodobým připomínkám občanů ke kvalitě služeb a nemožnosti pronajímatelky přijmout taková opatření, která by umožňovala vyhovět požadavkům občanů obce a zároveň respektovala přijatelnou ekonomiku podnikání, došlo k dohodě o ukončení spolupráce. Obecní zastupitelstvo vypsalo nové výběrové řízení na pronájem hospody, jehož základní podmínky byly zveřejněny na webových stránkách obce Oucmanice. Je si vědomo složitosti a důležitosti vyřešení problémů hospody, jako důležitého stánku kultury a sportu. Vyjde maximálně vstříc případným zájemcům s hlavním cílem, aby hospoda fungovala a měla řádného hospodáře.

Petr Marek

INFORMACE Z NAŠÍ KAPLIČKY

Tak jako každý rok, i letos první neděli v červnu nás zvonek pozval na pouťovou mši svatou, tentokrát zvláště sváteční, neboť tento víkend proběhlo setkání přátel a rodáků Oucmanic. V novém kabátě, vzorně uklizená a nazdobená květinami celou sobotu i neděli zvala kaplička k zastavení a zamyšlení. Ostatně kdykoli se zde můžeme zastavit, posedět na schodech a zahledět se na naši vísku. Je to místo, kde také trávili čas naši dávní předkové a člověk zde cítí určité spojení s nimi.
Závěrem bych chtěla poděkovat za úklid před každou mší paní Dostálové Boženě a Vincencové Líbě.

Eva Olivová

INFORMACE Z RYBÁŘSKÉHO SPOLKU

Vážení spoluobčané,
Je tomu už 8 měsíců, co byl založen Rybářský spolek obce Oucmanice. S potěšením Vám mohu sdělit, že se spolek rozrostl z 6-ti zakládajících členů na počet členů 21. Ti z Vás, kteří nejsou členy spolku a mají chuť se jimi stát, není pozdě. Stačí kontaktovat předsedu spolku a to telefonicky (737 974 357), nebo prostřednictvím e-mailu (horak.ladislav@gmail.com).
Rybářský spolek se nerozrostl pouze o členy spolku, ale také se rozrostl o tři krásné sumce obecné. Tímto bych chtěl požádat všechny rybáře spolku, aby nechaly tyto dominanty v klidu užívat krás našeho rybníka. Pokud by měl někdo tu čest, změřit síly s tímto obrem, pak ho prosím vždy vraťte zpět rybníku.
Rybářský spolek plánoval na měsíc srpen rybářské závody. Tyto plány nám bohužel překazil špatný stav vody na velkém rybníce. Pokud se kvalitu vody podaří zlepšit, rybářský spolek se pokusí závody zorganizovat na přelomu září, října. Malý rybník má kvalitu vodu vyšší, proto je na něm možné rybařit. Z toho důvodu byla na východním břehu vytvořena nová lovná místa.
S přáním krásných letních dní

Ladislav Horák, ml.

UNIVERSITA TŘETÍHO VĚKU

Virtuální Univerzita třetího věku je určena především pro vzdělávání a společenské setkávání seniorů v regionech, kteří se z různých důvodů nemohou účastnit přednášek a seminářů v sídlech škol. Zaměření a odbornost si lze vybrat ze široké škály nabídky koordinátora projektu, kterým bude v našem případě Zemědělská univerzita v Praze. Příklad rozmanitosti tematických okruhů: Filozofie a etika krize společnosti, Astronomie, Lesnictví, Myslivost, Pěstování hub, Psychologické aspekty komunikace, Rozhodování a řízení, Vývoj a současnost evropské unie, Informační technologie,...

Systém výuky je založen na společném shlédnutí přednášek prostřednictvím internetu, společné besedě k problematice a společném vypracování testů. Nic náročného pro jednotlivce, forma zábavy pro skupinu. Znalost práce na počítači není podmínkou.

Společný poslech přednášek bude organizován v učebně Ekocentra Paleta v Oucmanicích. Jeden kurz - semestr se skládá ze šesti přednášek konaných pravidelně po čtrnácti dnech. Předpoklad zahájení je první čtvrtek v listopadu od 14 do 16 hod. (Čas upřesníme, dle potřeby.)

Bližší informace a přihlášky u vedoucího prvního kurzu ing. Petra Marka, starosty obce a na www.e-senior.cz

Univerzita je organizována pro seniory z obce i z okolí. Žádná úroveň vzdělání není podmínkou. Je možno se zúčastnit nezávazně prvního setkání a potom se rozhodnout.

Společně strávíme příjemné chvíle, získáme zajímavé informace a dobře se pobavíme.

Petr Marek

OUCMANICE V ROCE 1962

Rok 1962 není popsán v oucmanské kronice příliš optimisticky. Kronikář Jaroslav Miller popisuje v úvodu celospolečenskou atmosféru, která nepřeje práci v zemědělství, která je v médiích i projevech snižována a někdy až urážena, což mělo za následek minimální zájem o tuto práci mezi mládeží. Ve školách se pořádaly sice náborové akce, ale bez velkého úspěchu.

„Jak může být žák učitelem přesvědčen pro zemědělství, když sám vidí, že učitel ten by svoje dítě do zemědělství nedal, přestože z něho sám pochází." Tak hodnotí kronikář tyto nábory.

Na počátku roku 1962 byly zahájeny rovněž rozsáhlé technicko-hospodářské úpravy půdy. Na mnoha místech usnadnily obdělávání polí, na straně druhé však zlikvidovaly místa s typickým reliéfem krajiny. Zmizel tak kopečkovitý reliéf terénu v údolí Hangruty, připomínající staré mohyly, rovnal se terén na Popluží i na Hradišti. Počala se stavět nová cesta z Ostrov, jako spojnice na cestu Jehnědí – Sudislav, čímž došlo k likvidaci palouků v tomto údolí. Rovněž byla přerušena cesta do Louček, takže se od této doby nelze do Louček dostat jinak, než po silnici přes Nový Jiří. Budoucnost dala v mnohém kronikáři za pravdu. Úpravy ne vždy splnily svůj účel a na Hradišti dokonce skončily velkým sesuvem půdy, který je velmi dobře patrný do dneška.

Příliš dobrá situace nebyla ani ve sloučeném JZD, které sice fungovalo o něco lépe, než v roce sloučení, ale oucmanští hospodáři kritizovali chaotičnost centrálního vedení v Novém Jiří. Situace se zlepšila poté, co střediskům Jehnědí, Oucmanice a Nový Jiří byla ponechána co největší samostatnost a centrální vedení do organizace práce příliš nezasahovalo. Přesto byly v Oucmanském středisku dosahovány podstatně větší výnosy, než ve střediscích ostatních a objevovaly se snahy o vystoupení z velkého JZD a spojení pouze se Sudislaví. Zároveň si však všichni uvědomovali, že v tehdejší politické situaci je vystoupení naprosto nereálné.

Během roku 1962 se stupňoval tlak politických orgánů na sloučení obcí pod jeden národní výbor, samozřejmě v Novém Jiří. Zde však byly oucmanští tvrdí a zřejmě po zkušenostech se slučováním JZD sloučení obcí nepřipustili a Oucmanice si tak uchovaly samostatnost do dnešních dnů.

V tomto roce kronika zaznamenává také zajímavost, spojenou se zvoněním v Oucmanicích. Původně se v Oucmanicích zvonilo třikrát denně a sice v 5 hod. ráno, v poledne a potom za soumraku. V roce 1945 bylo upuštěno od ranního zvonění a posléze i z úsporných důvodů od zvonění večerního.

Zvonilo se tak jen v poledne a zvoníkovi příslušel za toto zvonění plat 300 Kč za rok. Protože však zvoník (Karel Novák) do půli roku plat nedostal, přestal 1. července zvonit. Spor se nakonec urovnal, ale byl tak ostrý, že když v červenci zemřela oucmanská občanka, zvoník odmítl zvonit i umíráček, přesto že odměnu platili pozůstalí. Zvonění poledne pak bylo obnoveno 1. srpna.
Kronika popisuje také neradostnou situaci v zásobování potravinami. V obchodech byl katastrofální nedostatek základních potravin – mléka, másla i škvařeného sádla a masa. Sádlo se dalo výjimečně koupit pouze v surovém stavu. Lidé na vsi si díky svým drobným hospodářstvím dovedli poradit, ale ve městech byla situace velmi špatná. Městské národní výbory se zabývaly problémem, jak rozdělit avizované skromné dodávky těchto potravin mezi občany. Byl to neřešitelný problém, protože na všechny se nemohlo dostat. Nakonec se vše omezilo na sledování, zda někteří občané nenavštěvují více obchodů. Lidé byli dokonce vybízeni, aby tyto případy udávali. Objevily se dokonce případy domovních prohlídek, kdy byly potraviny zabaveny a vystaveny ve výkladu jako odstrašující příklad pro ostatní. Přitom se často jednalo o množství, které měla každá venkovská hospodyně běžně ve své spíži. To byly velmi nehezké stránky tehdejšího režimu. Oucmanští občané se však dokázali o sebe postarat a zejména, oucmnaští funkcionáři žádné udávání nepřipustili. Proto se tato nelehká situace díky Bohu naší vísky téměř nedotkla.

Jiří Oliva, kronikář

ZNAK A VLAJKA OBCE

Na titulní straně zpravodaje jsou vyobrazeny znak a vlajka naší obce. Určitě můžeme být hrdí na hezké symboly, jejichž autorem je moravský heraldik Miroslav J. V. Pavlů. Byly schváleny Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky v roce 2005.
Měli bychom znát, co zmíněné symboly vyjadřují.
Modrá a žlutá barva připomínají erbovní barvy někdejšího rodu Kostků z Postupic, kterým kdysi ves Oucmanice patřila. Zvony připomínají původní zvon zasvěcený sv. Františku Serafínskému, který byl za druhé světové války zrekvírován. Liliový hrot je atributem zmíněného světce.
Ať zvonky na našem znaku přináší radost a nemusí znít na poplach!

Petr Marek

GALERIE STAROSTŮ

Při příležitost oslav 720 let obce se obecní zastupitelstvo rozhodlo na paměť lidí, kteří naši vesnici v minulosti řídili vytvořit galerii starostů. V publikaci „Oucmanice“ vydané v roce 2002 jsou jejich jména uvedena od roku 1850. Vzhledem k dostupnosti fotografií byla galerie sestavena od roku 1918, tedy od vzniku Československa. Prvním starostou se tehdy stal sedlák, politik a písmák, pan František Láska z čp. 17. Druhým, byl pokrokový hospodář, majitel prvního traktoru v Oucmanicích pan Josef Vincenc z čp. 13. Třetím starostou, nejdéle sloužícím (19 let), byl hospodář z čísla 31 pan Josef Vorba. Po druhé světové válce se stal předsedou nově vzniklého Místního národního výboru pan František Doležal čp. 41, který vykonával tuto funkci v těžkých porevolučních dobách až do roku 1960. Celkem 10 let s přestávkou zastával funkci předsedy MNV pan Jiří Vacek z čísla 12. Jedno volební období byl předsedou pan Josef Lesák z čp. 14. Od roku 1976 do roku 1986 sloužil v této funkci Josef Krčmář z čp. 55, který pracoval jako šéf investic Elitexu v Ústí nad Orlicí. Po něm byl zvolen do funkce Jaroslav Čermák čp. 17, projektant ČKD Choceň. Prvním starostou novodobé historie obce se v roce 1990 stal Miloš Doležal čp. 63, vedoucí velkokapacitního kravína v Oucmanicích. Celkem 8 let, od roku 1994 vykonával funkci starosty obce Josef Pavlíček čp. 37, technik Zemědělsko obchodního družstva v Záší. Dvě poslední období od roku 2002 do roku 2010 byl starostou obce Zdeněk Veselý čp. 21, technik Mikroelektroniky Vysoké Mýto.

Ať galerie připomíná lidi, kteří věnovali svůj um, čas, mnohdy i kousek rodiny ve prospěch naší vesnice. Upřímné díky.

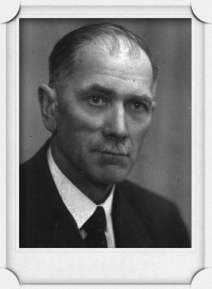
Petr Marek, starosta

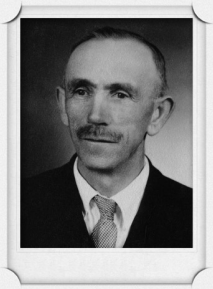
STAROSTOVÉ OBCE OUCMANICE

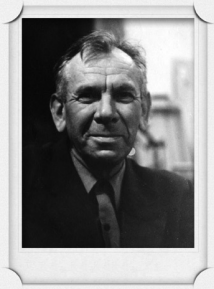
1919 - 1923
František Láska

1923 - 1927
Josef Vincenc

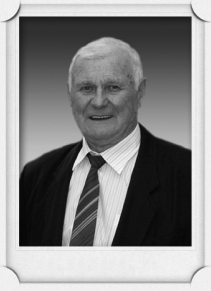
1927 - 1946
Josef Vorba

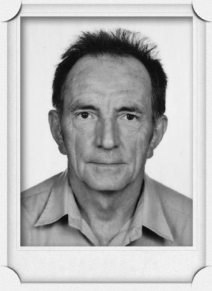
1946 - 1960
František Doležal

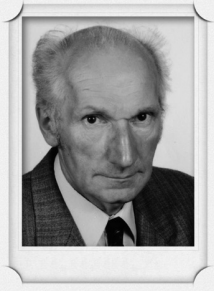
1960 - 1964, 1969 - 1975
Jiří Vacek

1964 - 1969
Josef Lesák

1976 - 1986
Josef Krčmář

1986 - 1990
Jaroslav Čermák

1990 - 1994
Miloš Doležal

1994 - 2002
Josef Pavlíček

2002 - 2010
Zdeněk Veselý

2010
Petr Marek

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní výročí v 1. pololetí 2012 oslavili:

50 let	Ing. Džbánková Jaroslava
	Robenek Otto
60 let	Bustová Marta
	Částková Olga
	Doležalová Miluše
	Ing. Oliva Jiří
	Rabová Marie
70 let	Dostálová Božena
	Krčmář Josef
75 let	Doležalová Ludmila
	Frňková Emilie
88 let	Jetmar Jan

Všem oslavencům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimizmu.
(Pozn. redakce: pokud si někdo z občanů nepřeje, aby bylo jeho jméno při příležitosti životního výročí zveřejněno, prosíme o upozornění.)

Narození dětí.
V březnu se Stanislavu a Vackovým narodila dcera Aneta.
Vítáme v Oucmanicích a gratulujeme! Hodně zdraví, štěstí a lásky přejeme Anetce i rodičům.

Diamantová svatba.
Jan a Růžena Jetmarovi oslavili v únoru šedesát let společného života.
Gratulujeme. Přejeme hodně štěstí a zdraví do dalších let.

Úmrtí
V únoru nás ve věku 63 let opustil Jaroslav Bis.
Čest jeho památce!

OUVEJ OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY

Obecní zastupitelstvo se rozhodlo, že s konečnou platností vyřeší problematiku volně pobíhajících psů v obci. Majitele psů požádá o fotografii jejich čtyřnohých mazlíčků. Volně pobíhající psi budou následně při nejbližší potulce zastřeleni a majitelům bude jako kompenzace duševní újmy, na náklady obce zhotovena socha psa. Z pískovce a v nadživotní velikosti.

To, že se internet může šířit kabelem, vzduchem nebo dokonce elektrickou sítí je našim čtenářům jistě známo. Dovedete si však představit, že by se internet mohl šířit vodou? A právě test tzv. vodního připojení proběhl začátkem června v obecní hospodě. Výsledky testu jsou rozporuplné. Předně je třeba říci, že signál se vodou šířil, nejsilnější byl na sále, kde došlo dokonce k vytvoření nosné vlny. Bohužel signál potřebuje ke svému šíření příliš velké množství vody. Pokud byste se rozhodli pro vodní připojení, přikupte si k němu i kvalitní čerpadlo a vodu.

Prodejna Hruška v rámci zkvalitnění služeb zavádí novinku – noční samoobslužný prodej. Zdá se, že je to jedna z cest, jak zvednout v prodejně tržbu. V nočních hodinách jdou na odbyt převážně cigarety a alkohol. Pro noční zákazníky má vedoucí prodejny radu – snadnější přístup je dveřmi, nikoliv výlohou.

V první půlce letošního roku byli členové kulturní komise doslova na roztrhání. Své životní výročí oslavilo dvanáct občanů. Zato v druhé půlce roku se ukouší nudou. Zkrátka občané se v minulosti rodili tak trochu chaoticky a nebyl v tom žádný řád. Vážení rodičové, pokud plánujete svého potomka, plánujte důsledněji, a to řádově na 60 let dopředu. Stavte se na obci a společně vybereme pomocí počítače nějaké pěkné datum.

Vítejte v Oucmanicích

Fotografie z historie obce.

720 let obce Oucmanice